

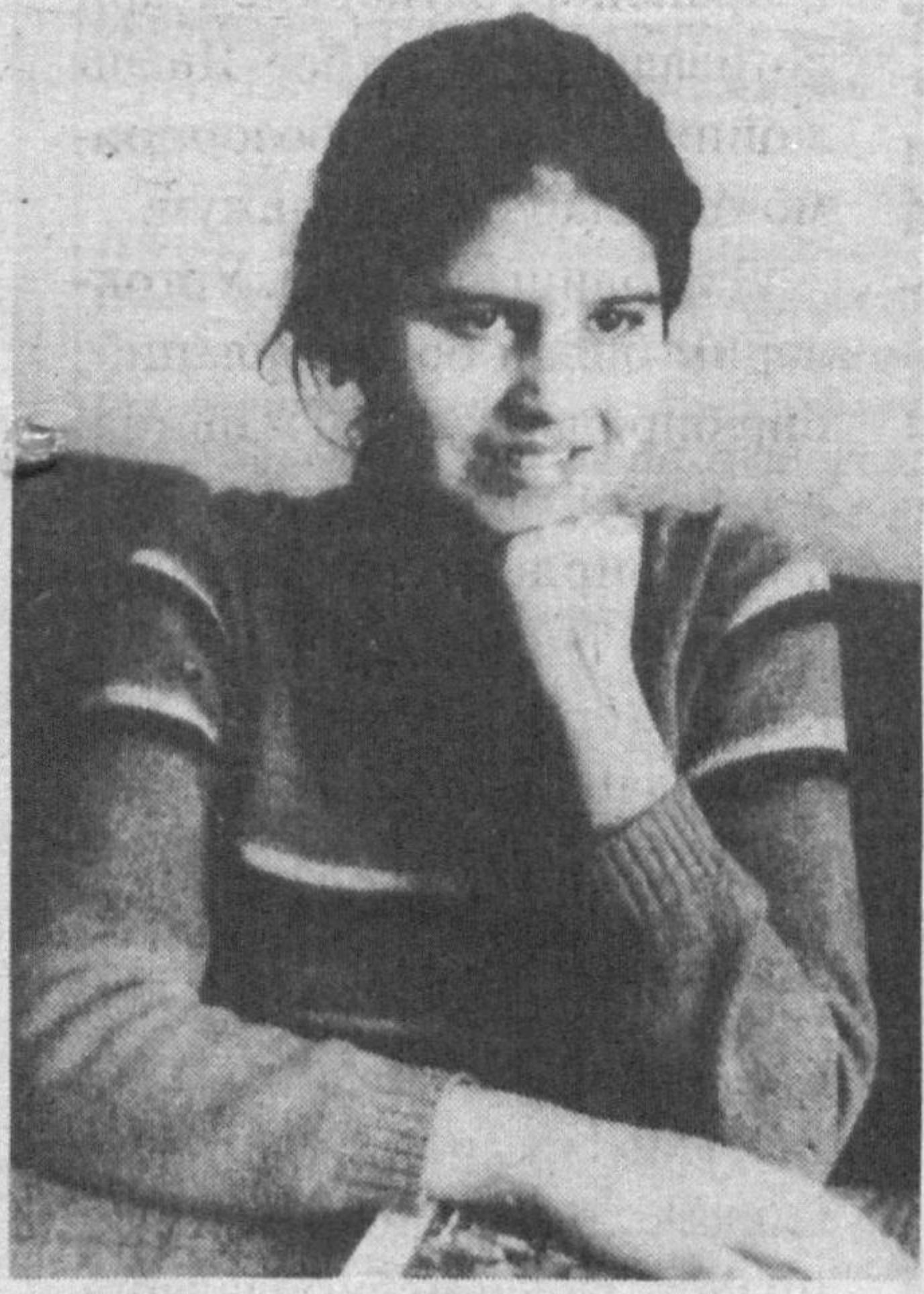
ТОНГ ЮЛАУЗИ

Ўзбекистон болалари ва ўсмирларининг газетаси

Газета 1929 йил, 1 августдан чиқа бошлаган

№ 14 (65989)
1997 йил, 15 февраль, шанба

Сотувда эркин
нархда

Жаҳона ҳақида жуда күп гапиришиди, барча газета-журналларда ёзишиди. Унинг иқтидорли, билимдөн экани, теран фикри, кенг дунёқараши билан ўз тенгдошлари орасида ажралиб туришини ётишиди.

Унинг болаларча маъсумлиги, қизиқувчалиги, ноёб ақл-идроқи мени ҳам ҳайратга солди. Жаҳона билан сұхбатлашсангиз сира зерикмайсиз. У ҳам ёшлар каби замонавий мусиқани ва спортни севади, буш вақтларida теннис билан шугулланади. Инглиз тилини мукаммал билди. Бу йил олий укув юртига кириш учун химия ва био-

логия фанлари имтиҳонларига инглиз тилида тайёрланмоқда. Орзуси — отаси каби шифокор булиш.

Жаҳона Абдурасулов бау буйил 13 ёшга қадам кўйди. У Шайхонтоҳур туманидаги 46-мактаб-

олимпиадасида энг ёш иштирокчи сифатида фаҳрли VI уринни эгаллади. Ўтган йили яна буюк соҳибқирон бобомиз Амир Темур таваллудининг 660 йиллигига муносабати билан матбуотда эълон қилинган мақолалари учун Улуғбек номли истеъодли ёшларни қўллаш Узбекистон

ЖАҲОНА

да ўқиб юрган кезлари унинг ўта қобилияти, зукколигини сезган ўқитувчилари тавсияси билан икки синф дастурини ўзлаштириди ва синфларни «хатлаб» ўтди. Бунгунги кунда у 41-мактабнинг 11-синфида барча фанлардан «аъло» га ўқимоқда.

Ха, Жаҳона ҳаётida айтишга арзилри воқеалар талайтина. 1995 йилда у мактаб умумталими дастурларини ўзлаштиришдаги алоҳида ютуқлари, чукур ва ҳар томонлама қизиқиши учун Муҳаммад Тарагай Улуғбек таваллудининг 600 йиллигига багишлаб ўтказилган истеъодли ёшлар курек-танловининг 1 даражали дипломи билан тақдирланди. 1996 йилда «Талаба ва илмий-техник тараққиёт» мавзууда университетлараро инглиз тилида ўтказилган республика

жамгармаси таъсис этган давлат мукофотини олишга сазовор бўлди. Отаси — тиббиёт фанлари доктори, профессор, Узбекистонда хизмат кўрсатган фанарбоби, республика онколоғия ва радиология илмий-техшириш институти ташкилотчиларидан бири Жура Абдурасулов севимли қизининг узидек шифокор булиб, кишилар дардига малҳам булишини орзу қилганди. Ота орзу-сининг бутун рӯебга чиқишида онаси Оқила опа Жаҳонанинг энг яқин ёрдамчиси, устози ва мураббийсига айланган.

Яқинда Жаҳона Республикашимиз Президенти Ислом Каримовга мактуб орқали уз дил изҳорини йўллади. Унда мустақил Республикашим келажаги бўлган ёшларнинг ўқиши ўрганиши учун барча шарт-

Аълочилар ҳақида ҳикоялар

шароитларни яратиб берасетган юртбошимиздан беҳад миннатдор экани, бунга тинмай ўқиб-ўрганиш билан жавоб беражаги, жонажон Ватанимизга муносаби фарзанд бўлиб хизмат қилишга бел бояганини ёзди. Мамлакатимизда амалга оширилаётган бунёдкорлик ишларидан қувончию фахрини, унинг «Камолот» ва иқтидорли ёшларнинг чет элда таълим олишларни қўллаб-қувватлаш «Умид» жамгармаларини тузиш тўғрисидаги Фармонлари катта ғамхўрлик намунаси эканини ҳам миннатдорлик туйгулари билан жўшиб ёзди.

Жаҳона яқинда ҳукуматимизнинг яна бир ғамхўрлигини дан баҳраманд бўлди, ёш қалби бир олам шодликка тўлди. Унинг иқтидори ва қобилияти, интилишлари юртбошимиз назаридан четда қолмади. Президентимиз Жаҳонага ўқишида катта муваффақиятлар тилаб, унга чет эл компьютерини совға қилди.

Орзуларинг амалга ошишига биз ҳам тилакдошмиз, Жаҳона!

Замира ТЎЛАГАНОВА.

БОБУР ЮРТИ

Ватан! Нимаузи?.. Шоирлар уни буюк туйгу, гоҳо муқаддас гам ҳам деб атайдилар. Ростдан ҳам шундай булса бу туйгунинг илдизи қасрда?! Қасрдан бошланади бу гам? Ватан юрак мулки, қалбмамтакатимикан?!

Шоҳ ва шоир Захиридин Муҳаммад Бобур Андижонитарк этаспанида Ватандан ҳам жудо бўлганмиди? Тожу таҳт талош бўлган талотуп замон шоирининг ҳамон тақрор этилаётган сатрларини элангт:

Толеъи йўқки жонимга
балолиг бўлди,
Ҳар ишни айладим
хатолиг бўлди.
Ўз юртни қўйиб Ҳинд сори
юзландим
Ё раб нетайин не юз
қаролиг бўлди.

Орият мулкининг султони шоҳ Бобур, шсьрият мулкининг нозиктаб шоир Бобур билан Ҳиндистон узра туркий туларини ҳилтиришишанида ҳаволанишими? Аксинча! Шоҳ Бобур адолат билан, шоир Бобур эсамсру садоқат билан ҳинд халқига хизмат қилишиди. Кўнтиллари эса Андижондан узилмади. Ҳиндистон заминидан оламга машҳур «Тожмаҳал» қад кўтарганда эҳтимол жудолик жабридан дол шоҳ ва шоирнинг қади хисоб кўтарилиган дир. Ахир «Тожмаҳал» Ҳиндистондаги Туркестон рамзи эмасми?!

«Тожмаҳал» Ватан билан қалб ошуфтаги эмасми? Энди айтинг-чи, улут сиймопаримиздан бири Захиридин Муҳаммад Бобур Ватанин тарк этанмиди?

Шоир таваллудининг 514 йиллигини нишонлаётган юрт Бобур юрти дейилса хато буллас. Бобур севғин бу муқаддас Ватан бизнинг ҳам ватанимиз эканлиги эса фахридир.

Ўқувчи қизлар, тўқувчи қизлар...

улгаймоқдалар, десак хато эмас. Кичкинтойлар учун мусиқа хонаси сирлар, сеҳрлар оламига саёҳат ўюштиради.

Деворлардаги суратлар-у устозлар чалиб берган куйлар, биргаликда ижро этилган кўшиқ ва рақслар уйғотган баҳо-

рий кайфият болаларнинг умр йўлларида ҳамиша ҳамроҳ бўлади деб уйлаймиз.

Маъмура МАДРАХИМОВА.

**Автобусда
ОПАЖОН
ДЕСАМ,
ОГРИНМАНГ,
ОПА...**

— Уқиб шаҳар олиб берар-
мидинг, кутар манавуни—
Овоз келган томонга ўгирил-
дим. Писта тұла халтани ўғли-
га узатаркан, аел гудрай-гуд-
рай автобусга чиқди.

— Кечкүрун ёлгиз қайта-
манни?

— Дарсларим-чи?

— Эй-й, зур бұлса битта
олим камаяр.

Бекатта етгунча ҳалиги аел
шериги билан бозордаги маш-
машаларни айтиб, нолиб бо-
ришиді.

— Менинг укам мактабни
зұрга битирғанды. Хозир ун-
ча-мунча одам у билан үйләб
саломлашады. Катта фирма оч-
ган. Тагида машина, зұридан.

— Эшитдингми, — деган-
дек она боласига бошини ил-
гади, шеригининг тасидигидан
суюнды. Улар мақтанишяпти-
ми, фахрланишяптими, узла-
ри ҳам билишмасди. Бойлик-
ни күз-күз қилиш, нари борса
баднафсни мол-мұлк билан
түйдіриш мүмкін.

Охри чидаб туролмадым,
юзига қараб, дилимдагини тұ-
киб солдым.

— Опажон, десам, огрина-
нг! Яширинча сотиб олган
китоби учун койимант, дил-
бандингизни. Сиз шу арзим-
ас пул билан ҳеч нима йүқот-
майсиз-ку! Зур бұлса бозор,
битта Эррайимини йүқтап.

Олимимиңиң йүқотмасин эл,
юз үйләді бир туғилажак оли-
мини.

Ана ушанды фахрланиб юра-
сиз: «Бұладиган бола эди-да!»
деб.

Ортингизга ўтирилиб, узин-
гиздан бадавлат одам топол-
майсиз. Үглингизнинг кела-
жагини үйланғ, опажон...

Қаноат БОЙХОН.

**Мактабда
АӘЛОЧИ БҰЛСА
— ГУНОХМИ?**

Хозир Республика мазида
дарслар етищеслигі мұам-
моси бор. Үртоқларимдан
әшпитешимчә, баъзи мактаб-
ларда йилдан-йилга дарслар-
ни авайлаб сақлаш йулға
қўйилмаган. Унинг сабаби
дарсларни узлаштиромайди-
ган болалар китобни яхши
асрамасликларида. Кутубхона
жамгармасидан ажратилади-
ган китоблар асосан «икки-
чи» ларга бериліб, аյлочилар-
га эса «Бошқа китоб йўқ, сен
аълочисан-ку, бирон бир урто-
гингдан олиб, уқиб келарсан»,
— деб китоб беришмайти.
Аслида «иккичи» лар китоб-
ларни йиртиб, йўқотиб, буяб
уларга чизиб ўтиришади. Би-
рон-бир қўйинроқ мисол ёки
мавзу берилса, китобнинг ша-
варагини йиртиб ташлаб, бу
бет менда йўқ экан деб баҳона
қилишади.

Менимча, айлочиларга ки-
тоблар тулиқ тарқатилиши ке-

рак. Чунки улар мустақил
тайёр гарлик куришади. Кит-
об билан күп ишлайдилар.
Агар үқишишмаса, илгорлар ҳам
яхши узлаштира олмайдиган
болалар қаторига қушилиб қо-
лиши ҳеч гап эмас. Истагим,
барча яхши имкониятлар ав-
вало айлочиларга берилсін.

**Гулнора ОДИЛОВА,
Мирзо Улугбек
туманидаги
113-мактаб ўкувччиси.**

**Түйда
ЁЛГОНЧИ
ЭКАН...**

Күшнимизнинг қизи Фе-
руза 4-синфда үқийди. У мен
билан суҳбатлашиб ўтириб,
бизнинг синфда ҳеч ким
ёлғон гапирмайди, деди. Сен
қаердан биласан десам, у
шундай деб жавоб берди: «Уқи-

**Түйда
ЎНГАЙСИЗЛИК**

Дониёр ота-онаси ва опаси
билан ҳаётіда биринчи маро-
таба поездга тушиб, узоқ қа-
риндошлариниң түйга бор-
ди. Ясаниб олган бу тенгдо-
шингиз аввал түйхонада янги
танишган уртоқларига чет эл
күйимларини күз-күз қилди.
Кейин мактабда фақат «5»
баҳога үқишини айтди. Лекин
янги дүстларининг олди-
да тогасининг қизи Лобар
пайдо булды:

— Болаларни нега алдаяп-
сан, ёлғончи? — деди қизча,
— ҳатто ўрта баҳога ҳам үқи-
майсан-у ёлғонни ростга
айлантиришга айлочи экан-
сан.

Шаҳарлик болага ҳавас би-
лан қараб турған болакайлар
бу гапдан кейин ўнгайсизла-

лишади. Кашта тикишни
қаердан, кимдан ўргантансан?
— деб қизиқыпсиз, шун-
даймы?

Мен Тошкентдаги миллий
хунармандчилек лицей- мак-
табининг 5-синфда үқийман.
Онахонимнинг айтишларича,
мургаклигимда ёк рангларни
яхши күрган эканман. Менга
айниқса, шойи испарнинг жи-
лоси жуда ёқади. Кашта ти-
кишнинг нозик томонлари-
ни анча ўрганиб олдим. Яқин-
да онахонимни яна қувонти-
радиган булдым. Нега дейсиз-
ми? Бувижонларимиздан биз-
га мерос булиб келаётган
нағис зардұзлик санъатини
ўрганишга киришдім. Усто-
зим Насиба опа Абдураҳимо-
ва: «Қиз бола нағис санъатни
эгаллаши керак. Үшанды ун-
даги нағосат, нозиклик яна-

лан зар нақшлар солинган чи-
ройли рўмол тұхфа қиласаман.

**Нигора МАҲКАМОВА,
Тошкентдаги 1-миллий
хунармандчилек лицей-
мактабининг 5-синф
ўкувччиси.**

**Бозорда
ДАРС ПАЙТИДА
НИМА ҚИЛИБ
ЮРИБСАН?**

Агар эшитган бўлсангиз,
Сиргали туманида автомобиль
ва транспорт эҳтиёт қисмлари
сотиладиган бозор бор. Яшаш
жойимизга яқин бубозор доимо
одамлар билан гавжум.

Дам олиш куни эди. Үртоқ-
ларим билан бозор айланиб,
бир-биридан кўркем машина-
ларни завқ билан томоша қиль-
дик. Бирдан, биз турған
жойдан 30-40 қадам нарида
қий-чув бошланиб кетди. Ҳар
томондан «Ушла, угрини, ур»
деган бақир-чақирлардан англ-
ладикки, воқеа содир бўлган
жойга одамлар ёпирилиб кет-
ган. 40-45 ёшлардаги амаки
ураётган иккита бола ўғир-
ликда қўлга тушидилар. Ўзим
тengи булган бу болаларга
роса раҳмимиз келди-ю, қули-
миздан ҳеч нарса келмаслиги-
ни сезиб, бошқалар сингари
томушабин булиб туравердик.

Орқаворотдан эса «Угрининг
жазоси шу», «Бу қалтаклар
ҳам кам уларга», — деган гап-
лар қулоққа чалинарди. Шу
орада милиционер етиб кел-
ди, болаларни курди-ю воқеа-
ни дарҳол англади. Чунки уни
«яна сенларми?» деган
сўзларидан йигилганлар ҳам
хушёр тортди.

Маълум булишича, бу ик-
ки усипириннинг қалтаклани-
ши улар учун янгилик эмас
экан. Икки тенгдошимизни
бу қалтис йўлга киришига
німа сабаб булдийкин? Бал-
ки ота-онаси фарзанд тарбия-
сидан йироқлар. Бирга бул-
ган тақдирда ҳам эътиборсиз-
дир? Туғишиларни уларнинг
бундай «қора ишлар» билан
шугулланиб юрганларини би-
лишмас? Улар таълим олаёт-
ган мактабдагилар-чи? Бекор-
чидан худо бозор. Балки, улар
ҳеч қаерда үқишишади? Эсиз
умр, эсиз ёшлиқ. Биз бундай
тенгдошларимиз билан эртани
ёргу кунларимизни қандай
тасаввур қиласамиз? Иш, үқи-
ш соатларида ҳам одамлар гав-
жум, бозор ва бескатларда шун-
дай бекорчиларни учратиш
мүмкін. Сенинг бугунги ваз-
ифанг үқиши ёки хунар ўрга-
ниш, деб уларнинг қулидан
тутиб, түгри йўлга етаклайди-
ган катталардан илтимосим:
Бироз эътиборли бўлинглар.
Болалардан ҳатто дарс пайти-
да нима қилиб юрибсан, деб
сурштириинг.

**Акрамжон ҚЎЧҚОРОВ,
Сиргали туманидаги, 284-
мактабининг 9-синф
ўкувччиси.**

КАБУТАР ҚАНОТИДАГИ МАКТУБЛАР

түвчимиз Мунаввар опа агар
ким ёлғон гапирса мён уша
боланинг кўзларидан билиб
оламан, деганлар. Шунинг
учун мен ҳам ёлғон гапир-
майман, ёлғон гапирса ёмон
бўлади деб бувижоним ҳам
айтганлар». Дугонам Дилшода
дафтар олиш учун ойисидан
пул сўради. Ойиси қўлим
банд, қизгинам, узинг ола
қолгин, — деди. Дилшода хўп
бўлади, ойижон деб, 5 сўм
урнига 10 сўм олволди. Вой,
нега ундей қиласан десам,
ойим қанча олганимни сўра-
майдилар-да, деди.

Кеча бозорда амакимдан
пул сўраб олдим-ку, уша пуль-
га ҳам ширинлик сотиб олганимни
айтмадим, чунки ойим ёлғон гапирганимни ҳеч
сезмайдилар деди. Мен эса
ойимни ҳеч алдолмайман, деди.
**Хуршида БОЙМИРЗАЕВА,
Тошкентдаги 248 -мактаб
ўкувччиси.**

**Тўғаракда
ЮРАГИМДА БИР
ЁРУГ ҚУВОНЧ**

Мени онахоним «Ўзим-
нинг чевар қизим», деб эрка-
лайдилар. Уларнинг олқиши-
ларидан суюниб кетаман. Уйи-
миздаги дарпардаларга тик-
кан кашталаримни келган меҳ-
монлар қизиқиб томоша қи-

да ёрқинроқ куринади», —
дейдилар. Ҳозир зардұзлик-
нинг бухороча услубини ўр-
ганимиз. Машғулотларимиз
ниҳоятда қизиқарли. Ҳар бир
нақшни тикаётганимда юра-
гимда ёргу қувонч уйгонади.
Насиба опамнинг айтишларича,
мендан яхшигина каштачи
чиқармиш. Лицей-мак-
табимиз қошида маҳсус цех
ташкил этилган. Цехимиз
буюртма асосида иш қабул
қилиб, муддатида битказиб
бермоқда. Айни пайтда дуго-
наларим Дилбар Мусажоно-
ва, Мухлиса Содиқовалар би-
лан халат ва кўйлакларни зар-
рин нағис туллар билан бе-
заяппмиз. Ишларимиздан үки-
түвчимиз Насиба опа ҳам
бехад хурсанд.

Наврӯз кунигача онахоним-
га атаб ажойиб совға тайёрла-
моқчиман. Қанақа совға деяп-
сизми? Уларга ўз қўлим би-

Кўзларингни мўлтиратиб,
Нима дейсан, қўтиричом?

Кўлларингга тақай десам,
Ўзимда йўқ кўзмунчом.

ДИҚҚАТ! ДИҚҚАТ! ДИҚҚАТ! «ҮЛКАМДА—НАВРҮЗ» ТАНЛОВИГА МАРҲАМАТ!

Ўзбекистон телевидениеси Болалар ва ўсмиirlар таҳририя-тингинг «Катта танаффус» кўрсатуви ўз газетанинг «Тонг юлдузи» билан ҳамкорликда «ҮЛКАМДА—НАВРҮЗ» деб номланган иншолар танловини ўtkазади. «Катта танаффус» кўрсатуви вакътининг озлиги назарда тутилиб, иншоларнинг энг саралари «Тонг юлдузи» газетасида эълон қилиб борилади.

Азиз болалар! Иқтидорингизни синаб кўринг. Балки болиб чиқарсиз! Сизни «Катта танаффус» телевизиони ижодкорлари ҳамда ТВ дирекцияси ва «Тонг юлдузи» газетаси таҳририятининг маҳсус совғалари кутмоқда. Республика миздаги барча мактаб, лицеи ва гимназияларда таҳсил олувчи 18 ёшдан ошмаган жамики ўқувчилар бу танловда қатнашиши мумкин. Танловда таҳририятимиз қуйидаги шартларга эътибор беради:

1. Иншо ўқувчи самимияти ва истаклари билан ёзилиши керак.

2. Ўз қишлоғингиз, маҳамма ва шахрингизда бўлиб ўтадиган Наврӯз кечалари баландпарвоз сўзлар билан эмас, балки қандай ўтса шундайлигича содда сатрларда изоҳланши шарт.

«ҮЛКАМДА—НАВРҮЗ» деб номланган иншолар танлови «Катта танаффус»да эълон қилингач, вилоятлардан хатлар оқиб кела бошлади. Бу сонда эътиборингизга тенгдошларингизнинг иншоларидан намуналар ҳавола қилинмиз.

Манзилимиз: Тошкент шаҳар, Навоий кўчаси — 69. Ўз. ТВ. Пайшанба дастурининг «Катта танаффус» кўрсатуви ва Тошкент шаҳри, Матбуотчилар кўчаси — 32. «Тонг юлдузи» газетасига.

қайнаяпти, фақат бироз бошқачароқ манзара пайдо булади. Кундузи қуёш порлайди, тунда эса электр лампалари чараклаб туради. Кулгу, қийқириқлар, шұх-шұх айтишувлар ҳали давом этмоқда. Энди кекса боболаримиз отабоболаридан эшитган ривояту ҳикоятлар, ажойиб яллалар ва лапарлар айтиш билан овора. Атрофида ёш келинлар, қызлар улар айтган ялла-лапарларга маҳлие бўлиб тинглаб утиришибди.

Мана, сумалак ҳам димланди, энди момоларимиз доира-ларини шұх чалиб қизларни, келинларни даврага чорлайдилар. Қизлар келинлардан, келинлар қизлардан қолишмай даврани қиздиришади. Шундай қилиб, тонг ҳам отиб қолибди, буни ҳеч ким сезмабди. Ана энди, дастурхонга шоҳ таом— сумалак тортилади. Яна давраларимиз қизигандан қизиб кетади. Хуллас, қишлоғимиздаги Наврӯз сайли ҳақида ёзверсан адод

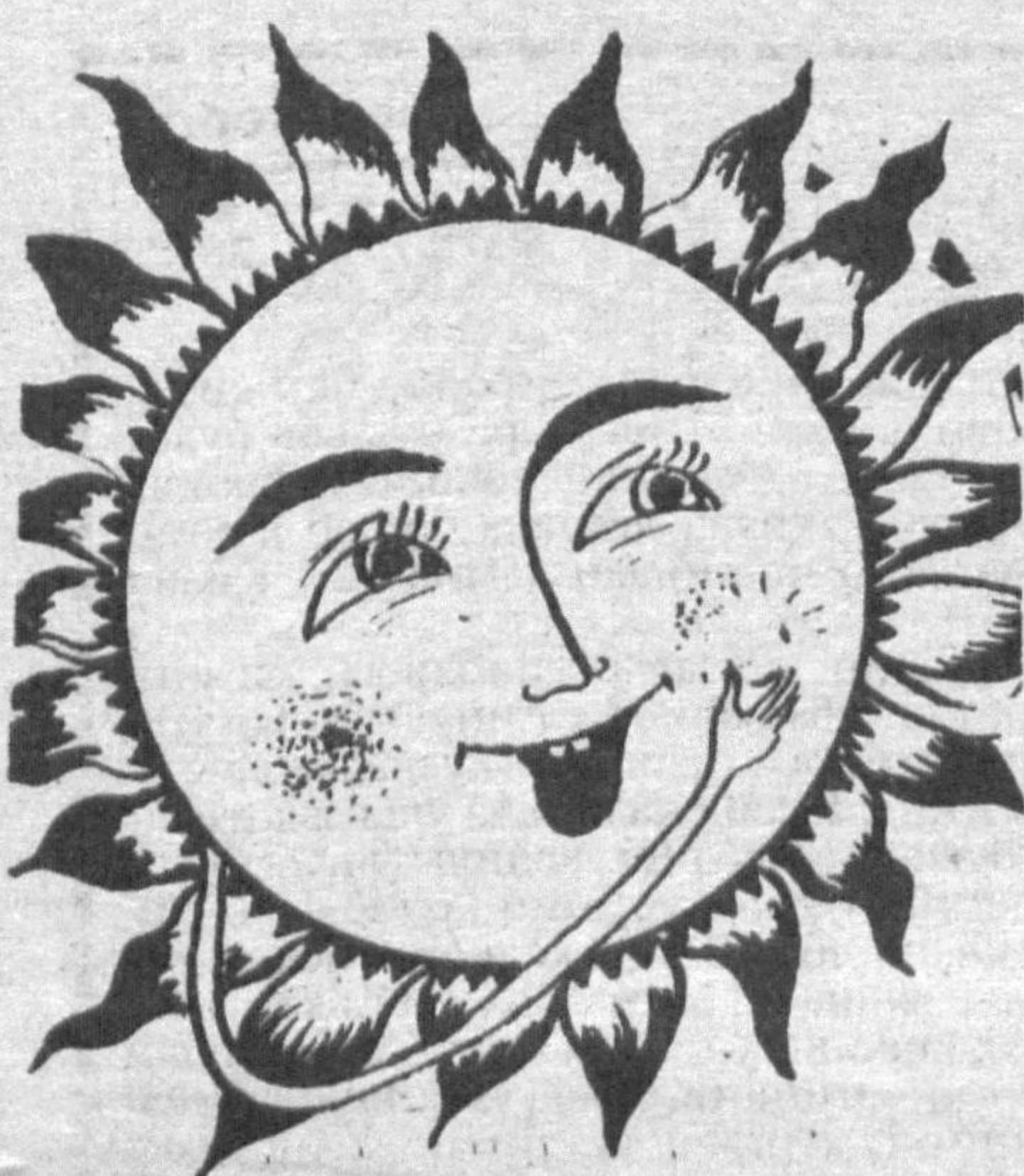

7 рақами — Наврӯзниң рамзи

Манбапарда айтилишича. қадимда Наврӯз опти кун давом этган. Унинг беш куни байрам сифатида ҳалқ ўртасида кенг нишонланган, тўйтомушлар бўлган. Олтинчи куни эса ҳалқ ва подшолар бу байрамни биргаликда давом эттирганлар, энг катта тантаналар шу куни уюштирилган.

Наврӯздан 25 кун опдин аёллар ҳар хил идишпарда донни тозалаб элаб қўйишган ва уларга шу донни экишган. Наврӯз-

га—саломлар берар, подшога ҳам ноз—неъматлар олиб келардилар. Барча муаммолар ва масалапар ҳал қилинарди, ечимини топарди, солик солиши вақти бошланарди. Шунингдек, шу кунлари жазоланган киши парнинг айбидан ўтиларди. Дастурхон безаш ҳам аниқ белгиланган удумга мувофиқ бўларди. Барча таомлар етти рақами билан боғлиқ бўларди. 7 рақами Наврӯзниң рамзи ҳисобланарди. Ҳар бир саватда еттита нон ва шунча дараҳт шоҳлари

ШОШИЛИНГ,
НАВРӮЗГА
33 КУН
КОЛДИ

ҚИЗЛАРНИҢ ҲАВАСИ

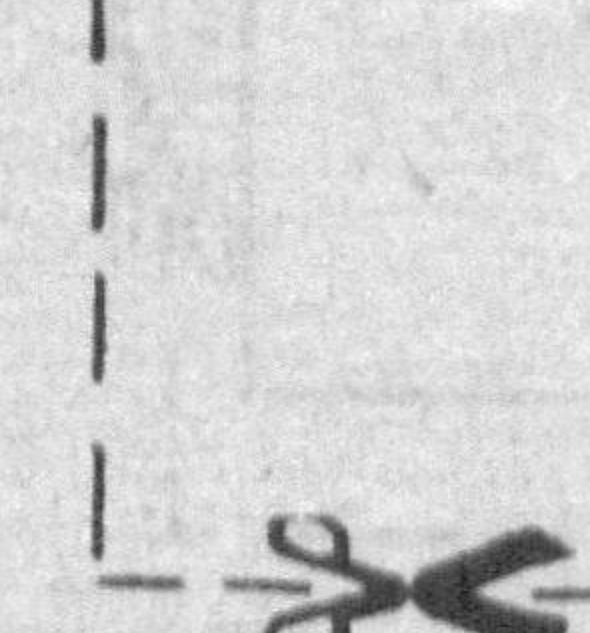
Бизнинг қишлоғимизда байрамни ўтказиш учун ҳамма қишлоқ аҳли бир катта майдонга йигилишади. Биз бу ерни стадион деб атаемиз. Түгри, бу майдон жуда замонавий қурилган стадион эмас. Лекин у ерда байрам ўтказишнинг мана бундай гашти бор: Ҳамма сәк кумкүк ўт-уланлар билан қопланган, гуллар очилган, ҳалинчаклар солинган. Биртномонда йигитлар, бир томонда қизлар бир-бирига навбат бермай турли хил улан ва айтишувлар, лапарлар айтишмоқда. Бошқа томонда кураш, хуроз уриштиришу арқон тортин. Шундай қилиб байрам тантаналари бошланыб кетган.

Мана бу ерда эса байрамнинг шоҳ таоми— сумалак тайёрланмоқда. Момоларимиз қозон атрофида утириб доира чалиб ёр-ёрлар, лапарлар айтишмоқда. Бубайрамда қария отахонларимизниң ҳам ҳиссалари чексиз. Улар шундай улуг кунларда бир-бири билан аразлашиб қолган кишиларни яраттирадилар, ёшларга насиҳат қилидилар ва бошидан ўтган воқеалардан сўзлаб берадилар. Улар фақат бу билан чекланиб қолмайдилар, балки ҳамма ишда момолари-

миз қатори бошчи буладилар. Энгажойиби— курашиши қекса боболаримиз бошлаб берадилар.

Ҳа, эсим қурсин-а, сизларга фақат турли томошалару ўйинлар ҳақида ёзиман-у, бизнинг ажойиб, қекса момоларимиз куллари билан тайёрланган, табарруқ, бир-биридан ширин миллий таомларимиз билан безатилган дастурхонимиз ҳақида ҳеч нарса ёзмабман. Ҳа, майли, ҳечдан кура, кеч деганларидек энди ёза қолай. Кум-күк ўт-уланлар устига кўркам гиламлар, сўнгра эса кўрпача ва дастурхон кенг қилиб ёзилади. Дастурхонимизда, юқорида айтганимдек, миллий таомлар кўйилган бўлади. Албатта, кексаларимиз олдин ёшларни дуо қилишади ва уларга Оллоҳнинг ўзи мададкор булишини тилашади. Энди ёшлар хизматда, кексалар иззатда булишади. Ёшлар дастурхонларга дошқозонларда дамланган ошлардан, шурва-ю лагмонлардан келтириб туришади. Хуллас, шұх-шодон қийқириқ ва кулгу янграб турган бир пайтада аста-секин кеч кира бошлайди. Сиз, энди булиди ҳаммаси ўй-ўйига тарқалади, деб ўйламанг, йўқ, бизда байрам ҳали тутаганича йўқ. Ҳали дошқозонларда сумалаклар

Ф СП-1

булмасов, ёзверсан гап кун. Байрамда янги тушган келинларнинг таъзим қилишларию қизларнинг уларга ҳавас билан қарашлари ҳақида ёзмасам ҳам булаверади.

Назокат АЛЛАМУРОДОВА,
Қашқадарё вилояти,
Чироқчи тумани,
Охунбобоев жамоа
хўжалиги, Дам қишлоғи.

нинг биринчи куни эса етилган бошоқларни ўзиди, уларга қараб шу йип ҳосил қандай бўлишини билб олишар экан. Узилган бошоқлар эса овқат сифатида истеъмол қиппинган. Шу куни одамлар бир-бириларига сов-

еки новдалар, еттита танга, етти хил ширинлик тортиларди ва булар муқаддас исироқ билан тутиларди.
Носирбек МАҲМУДОВ,
Тошкент вилояти,
Зангиота тумани,
Хонобод, Мустакиллик жамоа хўжалиги, II-бўлим,
Тинчлик кўчаси, 3 уй.

